

[Finansministeren.]

pap, og at udligningstillæg derfor ikke burde finde anvendelse på sådanne varer i toldtariffens kapitel 48, afsnit 1.

Ved samme lejlighed har man også drøftet størrelsen af udligningstillægget, herunder spørgsmålet om en egentlig opdeling af de pågældende arbejder i 2 grupper med udligningstillæg af forskellig størrelse i stedet for de 5 pct., der er foreslået. Herunder har branchen nævnt muligheden af en opdeling, hvorefter tillægget fastholdes ved de 5 pct. for visse nærmere betegnede varer med en lav spildprocent, til eksempel poser, mens procenten for de øvrige varer skulle fastsættes noget højere, f. eks. til 20 pct. Desværre er denne henvendelse jo kommet på et ret sent tidspunkt, så sent, at udvalget havde afgivet sin betænkning, men jeg skal da naturligvis alligevel være villig til i et samråd med udvalget mellem anden og tredje behandling også at se nærmere på dette problem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf og §§ 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Derpå foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Endelig foretoges afstemning vedrørende

forslag til lov om ændring i lov om forskellige forbrugsafgifter.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i statsbaneloven.

(Første behandling findes i tidenden sp. 555, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 59).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i postloven.

(Første behandling findes i tidenden sp. 555, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 59).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Poul Nilsson: Det udvalg, som har behandlet lovforslagene om ændringer i statsbaneloven og i postloven, har nu afgivet betænkning. Vi har holdt ikke mindre end 13 udvalgs møder, og vi har haft, jeg kan vist godt sige mange samråd med den højtærede minister. Alle de af udvalget stillede

[Poul Nilsson.]

spørgsmål er blevet besvaret, og en række deputationer fra organisationer og private har haft foretræde for udvalget.

Angående forslaget vedrørende statsbaneloven er der opnået et stort flertal i udvalget for ministerens forslag, idet ministeren har erklæret sig villig til at begrænse den i bemærkningerne til lovforslaget omtalte forhøjelse af måneds- og ugekort til 15 pct. samt til at undlade at forhøje prisen for overførsel af lastautomobiler med færgerne.

Ved dette lovforslags første behandling havde jeg, som man vil erindre, lejlighed til at omtale problemerne ved de af den højtærede minister indførte ordninger angående 65-billetterne. Af betænkningen fremgår det, at ministeren for offentlige arbejder i udvalget har givet tilsagn om at forlænge gyldighedsperioden for 65-billetter i det omfang, dette må anses for gørligt uden nedgang i statsbanernes billetindtægter.

Det har glædet mit parti og mig meget, at ministeren har vist denne imødekommethed, og jeg benytter denne anledning til at takke den højtærede minister. Der er nemlig nu i henhold til betænkningen et bredt og stort flertal i det høje ting for, at der gøres, hvad der er muligt for at forbedre ordningen med 65-billetterne — et bredt flertal, som ministeren ikke har haft tidligere.

Jeg må derimod udtale en beklagelse af, at vi ikke i udvalget har kunnet imødekomme de ønsker, der var fremført af De samvirkende Invalideorganisationer. Thi hele deres oplæg og synspunkter gjorde et stort indtryk på mig. Men jeg vil gerne føje til, at den argumentation, som er givet for 65-billetterne, ikke umiddelbart kan overføres på invaliderne. Jeg tror simpelt hen ikke på, at invalidernes her rejste problemer kan klares over denne lovgivning. Men derfor behøver deres rejste problemer og tanker om en ordning ikke at falde. Jeg mener tværtimod. Og jeg vil derfor henstille til den højtærede socialminister, om ikke ministeren vil tage disse problemer op, så der her kan findes en rimelig ordning til hjælp for disse mennesker, der jo på mange måder kan være hårdt ramt af livet. Når jeg har givet denne henstilling til den højtærede minister, er det, fordi jeg tror,

at ministeren stiller sig velvillig, og også fordi jeg tror, at ministeren har talent for at finde en ordning, der vil være økonomisk forsvarlig, og en ordning, der må blive let at administrere.

Jeg kan herefter på et flertals vegne indstille ministerens ændringsforslag til vedtagelse — ændringen drejer sig her kun om ikrafttrædelsestidspunktet, der er ændret fra 1. december 1961 til 1. januar 1962.

Forslag til lov om ændringer i postloven har været til behandling i samme udvalg, som har behandlet statsbaneloven. Under denne behandling i udvalget er der stillet mange skriftlige spørgsmål, der alle er besvaret, og vi har haft en del samråd med ministeren.

Ved lovforslagets første behandling gav jeg på mit partis vegne udtryk for, at vi var villige til en fordomsfri forhandling med de øvrige partier. Resultatet er nu blevet, at jeg kan indstille forslaget med de af ministeren stillede og af hele udvalget godkendte ændringsforslag til vedtagelse. Der er altså opnået et bredt forlig. Det er jo ikke ubekendt, at det, der har voldt de største vanskeligheder, har været af finde en ændret takstordning for avisportoer. Nu er det klart, at når man tilstræber et bredt forlig, så må der gives visse indrømmelser, og det skal da også siges her, at alle partier har måttet give afkald på meninger og synspunkter.

Jeg må for så vidt beklage, at man ikke har kunnet acceptere ministerens forslag om forhøjelsen af avisportoer, thi det talmateriale, der lå til grund for disse forhøjelser, er ikke i udvalget blevet modbevist.

Argumentationen har kun været den, at så store stigninger, som var foreslået, kunne man ikke tage, og at bladdøden ville blive endnu større. Dette synspunkt har været det bærende i argumentationen, og det vil vel blive gentaget ved denne anden behandling, men det svarer jo ikke til den megen tale, som føres om, at statens udgifter må og skal nedbringes.

Når jeg og mit parti alligevel vil stemme for loven, skyldes det ikke mindst, at der nu i det høje ting vil være en bred tilslutning til den ca. 60 pct.s forhøjelse af avisportoer, og disse 60 pct. er ikke mindst på baggrund af ministerens forslag i 1956 et

[Poul Nilsson.]

meget stort fremskridt. Thi det vil erindres, at 1956-forslaget kun gav ministeren knap 2 mill. kr. af de foreslåede 10 mill. kr. Her er altså klart sket en ændring, som jeg mener går i den rigtige retning. Det kan ikke være rimeligt, at staten her skal give tilskud; jeg vil minde om, at aviserne jo ikke alene er budbringere af nyhedsstof og kulturelt stof. Vi ved jo, at aviserne også drives som forretning, specielt på annoncerne.

Nu har den højtærede minister altså efter forhandling med udvalget stillet et af hele udvalget tiltrådt ændringsforslag om, at den foreslåede forhøjelse på i alt 17,3 mill. kr. foreslås nedsat med 40 pct., idet dog nummerportoen for takstklasse B yderligere nedsættes med 0,4 øre pr. nummer. Til dækning af nedsættelsen i forhold til det oprindelige forslag har ministeren oplyst, at portoen for breve over 50 g og indtil 250 g vil blive forhøjet med 10 øre og vil give en anslået merindtægt på 1,7 mill. kr.

Portoen for indbetalingskortene vil ministeren forhøje med 10 øre fra de nuværende 30 øre til 40 øre. Denne forhøjelse påregnes at ville give en merindtægt på 4,5 mill. kr.

Loven skal træde i kraft den 15. marts 1962, dog at forhøjelserne i § 1, nr. 17-20, først træder i kraft den 1. april 1962, og at de 60 pct.s stigning for avisportoen i § 1, nr. 16, først træder i kraft med 30 pct. den 1. april 1962 og så med de resterende 30 pct. fra 1. april 1963.

I betænkningen er optrykt et bilag med besvarelse af de af udvalget stillede spørgsmål. Til disse skal jeg kun sige: vi føler os tilfredse med ministerens svar. Svarene viser, at de to etater arbejder med problemerne, at ændringer er sket og andre er under forberedelse.

Der er for mit parti at se mange hensyn at tage. Erfaringer må indhøstes, og det økonomiske må nøje undersøges, men — og det vil jeg gerne slutte med — der er også et stort menneskeligt hensyn at tage, ikke mindst til det personale, der på så mange måder har gjort en indsats, der stort set er anerkendt af befolkningen.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale de foreliggende lovforslag.

Holmberg: Ja, som det fremgår af betænkningen, har der været afholdt mange møder i det udvalg, som har været nedsat angående de to lovforslag, om ændringer i statsbaneloven og i postloven. Der er jo opnået væsentlige forbedringer, i alle tilfælde efter vor mening, men jeg kan ikke lade være at beklage, at de to lovforslag har været i samme udvalg. Det har ikke meget med hinanden at gøre, om nummerportoen skal være det ene eller det andet beløb, og om lastbiler og personbiler skal betale en stigning på 10 pct. for overfarten på Store-Bælt — for at tage en enkelt ting frem; der kunne nævnes mange andre. Men de mange møder har medført, at udvalget har kunnet møde med en enig indstilling — bortset fra socialistisk folkeparti med hensyn til statsbaneloven — og da der nu er enighed, skal jeg ganske afstå fra at kommentere de forskellige områder, hvor vi kunne have ønsket noget mere med hensyn til lettelse.

På mit partis vegne kan jeg anbefale at stemme for begge lovforslag.

N. Chr. Christensen: Jeg har nogle få bemærkninger at føje til forslaget til lov om ændring i postloven. Ved første behandling af dette lovforslag fremsatte jeg på mit partis vegne en række måske skarpe betragtninger vedrørende det lovforslag, som den højtærede minister havde fremsat i tinget. Jeg gjorde dengang gældende, at lovforslaget betød så voldsomme forhøjelser af taksten for avisudbringning, at det ville ramme mange blade her i landet ganske overordentlig hårdt. Jeg gjorde videre gældende, at det ikke kunne være statens opgave at fremme avis døden her i landet. I det udvalgsarbejde, der er foregået siden første behandling den 25. oktober, har der været stillet mange spørgsmål, og der har også været givet mange interessante besvarelser på disse spørgsmål, og efter at dette materiale var blevet forelagt, kunne vi gå til en realitetsbehandling. Jeg glæder mig over i dag at kunne give udtryk for, at jeg synes, den højtærede minister under udvalgsbehandlingen har vist forståelse over for dette problem, som ikke alene er pressens, men som i høj grad er et led i samfundsudviklingen her i landet, og det, der er opnået i udvalget, vil jeg betragte som

[N. Chr. Christensen.]

ikke alene et kompromis, men som et politisk forlig om en såre vanskelig ting.

Det er rigtigt, som en æret tidligere taler gav udtryk for, at der er sket en reduktion af ministerens forslag på 40 pct. Der er endvidere i det sidste møde, som blev holdt, opnået en yderligere reduktion på 10 pct. på den såkaldte nummerporto. Når vi så stærkt satte ind for at få lempelserne gennemført ikke mindst her, så skyldes det, at denne porto især rammer de mindre blade her i landet. Nu er der opnået et forlig, og det siger vi tak for.

Den økonomiske byrde for store dele af pressen vil stadig være hård også efter det lovforslag, der nu bliver vedtaget, men det mildner i høj grad, at forhøjelsen deles over 2 finansår, således at den ene halvdel af forhøjelsen betales fra 1. april 1962 og den anden halvdel fra 1. april 1963. Jeg gjorde i mit første indlæg opmærksom på, at postvæsenet naturligvis må have dækning for sine prisstigninger, men det, jeg kritiserede, var en for stor forhøjelse. Jeg håber, at det forlig, vi er nået til, må skabe ro om denne sag.

Må jeg lige til slut sige, at der findes i bilaget til lovforslaget optrykt en række spørgsmål vedrørende udbringningen af posten på landet og herunder det spørgsmål, der er rejst, om der kan finde 2 gange udbringning sted på søgnedage. Af de besvarelser, den højtærede minister har givet her, vil jeg gerne tillade mig — med den højtærede formands tilladelse — at citere en enkelt:

„I 449 stationsbyer er der mere end én postomdeling om dagen, medens der i 177 stationsbyer er én postomdeling om dagen. Endvidere er der mere end én postomdeling ved 123 posthuse, der ligger uden for banelinjerne.

Omdelingerne dækker den bymæssige bebyggelse omkring posthusene samt en del andre samlede bebyggelser, medens der i det rene landdistrikt uden for de bymæssige bebyggelser som hovedregel ikke omdeles mere end én gang daglig.“ Derefter har den højtærede minister nogle bemærkninger om motoriseringen inden for landpostvæsenet, en motorisering, der er forsøgsvis gennemført 30 steder, og som generalpostdirektoratet netop understreger

er forsøgsvis, og det er meningen, at forsøget skal fortsætte. Jeg vil gerne herfra rette en meget indtrængende henstilling til den højtærede minister, herunder også til generalpostdirektoratet, om, at denne motorisering fortsættes. Jeg er naturligvis ganske klar over, at man ikke kan indføje noget sådant i loven, men en henstilling kan vi jo give, og det er det, jeg tillader mig at gøre her.

Jeg skal ikke gentage det, jeg sagde herom ved første behandling, men kun understrege, at jeg synes, det må være i alles interesse, at postvæsenet på dette område moderniseres lidt hurtigere, end det hidtil er sket.

Med disse ord vil jeg gerne takke for den behandling, som lovforslagene har fået i udvalget, og give udtryk for, at vi i mit parti vil stemme for lovforslagene med de nu foreslåede ændringer.

Ninn-Hansen: De to lovforslag, der her er til anden behandling, blev jo fremsat i det høje ting samtidig med, at den højtærede finansminister fremsatte lovforslag om forhøjelse af forskellige afgifter, men hermed hører ligheden også op. Medens der, som det fremgår af betænkningen, under behandlingen af disse lovforslag har været holdt 13 udvalgsmøder og meget indgående forhandlinger, var den højtærede finansminister ikke indstillet på samme måde, da de andre lovforslag blev behandlet. Og medens den højtærede minister for offentlige arbejder kan forvente, at næsten hele tinget vil stemme for hans lovforslag, måtte den højtærede finansminister jo henvende sig næsten både i nord og syd for at få et meget spinkelt flertal til at få gennemført sine afgiftsforhøielser.

Det er i hvert fald ikke oppositionens skyld, at det gik forskelligt, for oppositionen har i begge tilfælde været villig til forhandling. Nogle vil måske mene, at så er forklaringen at finde hos de to højtærede ministre, og at den højtærede minister for offentlige arbejder skulle være et mere venligt menneske end finansministeren. Det kan vel i hvert fald ikke være hele forklaringen, skønt den højtærede minister for offentlige arbejder hele tiden har været velvilligt indstillet over for en forhandling om denne sag og også medvirkede til det

[Ninn-Hansen.]

resultat, der blev opnået. Jeg har snarere indtryk af, at man har fået den opfattelse i regeringen — og det skal jeg da ikke bebrejde den — at det ikke længere kan gå, som det gik med finansministerens lovforslag, der kun fik dette spinkle flertal. Jeg har indtryk af, at man er blevet mere indstillet på at forhandle med oppositionen. Jeg håber i hvert fald, at man er kommet ind på en anden linje.

Der er ingen grund til at gøre yderligere bemærkninger om det resultat, der kom ud af forhandlingerne. Jeg kan henvise til det, der fra vor side blev påpeget ved første behandling, da vi meddelte, på hvilke områder det konservative folkeparti ønskede ændringer, og det er også på disse områder, ændringerne er sket.

I lovforslaget vedrørende statsbanerne er der sket reduktion på steder, hvor statsbanerne økonomisk kan tåle det. Det gælder kortene, det drejer sig altså hovedsagelig om den københavnske nærtrafik, og det gælder overførslen af biler — to steder, hvor statsbanernes økonomi er god. Vi er glade for, at man fra anden side nåede frem til de resultater, vi fra begyndelsen har argumenteret for, nemlig at der kunne opnås reduktion på kortenes påtænkte forhøjelse, og at man helt kunne undgå at forhøje taksterne for overførsel af lastautomobiler på overfarterne. Dette sidste passer godt ind i de synspunkter, vi har vedrørende den fremtidige trafikudvikling og betydningen af, at man ikke gør denne overfart dyrere.

Med hensyn til lovforslaget vedrørende postloven skal jeg blot sige, at det konservative folkeparti er meget tilfreds med, at man har fulgt ønskerne om at fordele denne forhøjelse over to terminer, således at det ikke bliver for vanskeligt for bladene at klare sig. Det er jo ikke alene noget, dagbladene kan have nytte af; det kan også være til fordel for distriktsblade, tidsskrifter og for organisationsblade i det hele taget, at de får denne udsættelse, så de kan få mulighed for at få indtægter ind til at betale den forhøjede porto med.

Men den højtærede minister er jo også, så vidt angår dagblade, distriktsblade og de øvrige blade, jeg har nævnt, gået med til en betydelig reduktion, som vi er til-

fredse med af hensyn til disse blades videre beståen og deres chancer for at blive udbygget.

Der er vel kun ét område, hvor vi kunne ønske at være kommet længere, og det er med hensyn til rationaliseringen. Den højtærede minister har, som det fremgår af betænkningen, meddelt, at der vil blive nedlagt 2 af statsbanernes sidelinjer. Vi kunne have ønsket, at man var gået meget længere med denne form for rationalisering og planlægningen af den, men det kan vi jo drøfte ved en anden lejlighed. Her synes jeg i hvert fald ikke vi skal dryppe nogen malurt i det forligsbæger, den højtærede minister har skænket op for os.

Helge Larsen: Jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger om de ændringsforslag, der er stillet til postloven, men på mit partis vegne anbefale at stemme for dem.

Derimod ønsker jeg at gøre et par bemærkninger i al almindelighed. Der blev ved første behandling af disse to lovforslag, navnlig i forbindelse med lovforslaget om ændringer i postloven, rejst en række indvendinger, også fra mit partis side, idet man især ønskede den foreslåede portoforhøjelse for aviser mildnet. Jeg er glad for i dag at kunne konstatere, at der er sket en mildnelse, og jeg vil gerne takke den højtærede minister for offentlige arbejder for megen imødekommenhed i denne sag og i øvrigt også takke for vilje til forlig fra alle sider i udvalget.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at når man taler om avisporto, kan det opfattes, som om det kun gælder porto for aviser, men det er ikke tilfældet. Der er jo her tale om forsendelse af alle former for blade, ikke blot dagblade, men også tidsskrifter og fagblade af vidt forskellig karakter. For alle disse blades vedkommende bliver der altså tale om en mildnelse af den oprindeligt foreslåede forhøjelse, og det finder jeg fuldt ud rigtigt.

Jeg skal heller ikke gøre mange bemærkninger om forslaget til lov om ændringer i statsbaneloven, men blot sige, at de ønsker, der har været fremsat om yderligere rationalisering inden for postvæsenet og statsbanerne, deler jeg fuldt ud, men jeg synes, det skal tilføjes, at der efter de oplysninger, vi har fået i udvalget, er stærke bestræbel-

[Helge Larsen.]

ser i gang med hensyn til en sådan rationalisering, og jeg vil også tro, at embedsmændene i generaldirektoratet for de danske statsbaner og generaldirektoratet for postvæsenet har samme indstilling, og jeg tror, at man kan regne med, at der ikke fra folketingets side vil være nogen ønsker om, at en sådan rationalisering skal sinkes; man ser den gerne fremmet.

Storgaard: Det er beklageligt, at den højtærede minister ikke i det nedsatte udvalg har gjort noget for på andre områder at skaffe højere indtægter til de danske statsbaner, men kun vil gøre det gennem højere persontakster, således at DSB må erkende, at de kommer til at stå som den tabende part i konkurrencen med bilerne.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister: hvorfor tog den højtærede minister ikke mine ønsker om udvidelse af 65-billetterne op til behandling? Jeg nærede håb, da den ærede ordfører for socialdemokratiet gav udtryk for sympati for tanken om udvidelse af 65-billetterne, men nu forstår jeg, at udvidelsen var af en anden karakter. Det glæder mig dog at høre, at den ærede ordfører for socialdemokratiet i dag gav udtryk for, at der måske senere kunne blive tale om en udvidelse på dette område. Henvendelsen fra invalideorganisationerne blev der heller ikke rørt ved.

Jeg står her med et brev sendt til socialistisk folkeparti fra en invalideorganisations- og en folkepensionistorganisationsafdeling. Der spørges heri, om vi ikke kunne stille forslag om en gratis rejse med DSB i hvert kvartal. Jeg må tilstå, at en sådan dristighed har vi ikke haft, men den højtærede minister må forstå, at disse organisationer nærer et fællesønske om billigere rejser med de danske statsbaner. Den højtærede minister for offentlige arbejder har udtalt, at dette sorterer under socialministeriet. Når statsbanerne om sommeren kører gratis med samtlige skolebørn, der skal på ud-

flugt, sorterer det så under undervisningsministeriet, er det ikke derfra, DSB får betaling for disse skoleudflugter? Befordring af soldater på fripas er vel et mellemværende mellem statsbanerne og forsvarsministeriet? Jeg forstår derfor ikke den højtærede ministers vægring med hensyn til at give invalider 65-billetter. De fleste af disse er fattige mennesker, som ikke har råd til at rejse, og jeg er ikke i tvivl om, at de ville sende den højtærede minister mange venlige tanker, hvis man lod 65-billetterne gælde for dem.

Mit parti kan ikke anerkende takstforhøjelserne for statsbanerne og kan derfor ikke stemme for dem, fordi vi mener, at formålet med dem er forbrugsbegrænsning. Det gælder altså om, at den lønforhøjelse, arbejderne fik i foråret, på alle områder skal tages fra dem igen, og det gælder særlig alle de arbejdere, der rejser på månedskort og ugekort. For dem betyder de foreslåede forhøjelser i høj grad en forøgelse af deres udgifter til transporten fra hjemmet til arbejdspladsen, og det kan socialistisk folkeparti ikke være med til at gennemføre.

Derimod kan vi stemme for forhøjelsen af posttaksterne, der efter vor opfattelse har en anden karakter end takstforhøjelserne på statsbanernes område.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg takker udvalget for den så godt som enstemmige tilslutning til disse lovforslag. I hvert tilfælde til ændringerne i postloven er der almindelig tilslutning fra alle sider, og hvad ændringerne i statsbaneloven angår, fra alle partier med undtagelse af socialistisk folkeparti.

Jeg vil ikke efter den tone, der har lydt her i dag, begynde at rippe op i den diskussion, der har været ført tidligere specielt vedrørende spørgsmålet om postlovens takster for aviser og ugeblade, men jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen — og det gælder for så vidt også det ærede medlem hr. Ninn-Hansen — at jeg

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ikke har lagt nogen ny linje. Jeg har, hvad angår disse lovforslag, på samme måde som — sådan føler jeg det selv — ved alle andre lovforslag, jeg har fremsat, bestræbt mig på at få så stor tilslutning som muligt, og det synes jeg er en linje, som er rigtig at følge, ikke mindst når det drejer sig om forslag af den karakter, vi her behandler. Jeg tror, det er noget væsentligt og noget værdifuldt, at det, når der er tale om takstforhøjelser, former sig sådan, som det har formet sig her, at man kan nå frem til en almindelig, bred tilslutning.

Jeg skal sige til det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, at jeg gerne vil give tilsagn om, at vi ikke alene fortsætter arbejdet med motoriseringen af landpostbudene, men også, så vidt det står til mig, forcerer dette arbejde, fordi jeg selv har den opfattelse, at der bør ske mere på dette område, end der er sket hidtil. Jeg forstod imidlertid på det ærede medlem, at han er enig med mig i, at der selvfølgelig skal være en passende tid til at gøre de forsøg, der nu engang må gøres, og også til en vis afvikling af det personale, som ikke uden videre kan anvendes inden for motoriseringen. Men jeg vil altså gerne give tilsagn om, at vi skal arbejde energisk med dette spørgsmål i tiden fremover.

Til det ærede medlem hr. Poul Nilsson skal jeg sige — og deri ligger også svar til det ærede medlem hr. Storgaard — at jeg gerne, som jeg har givet udtryk for det tidligere, vil optage en forhandling med den højtærede socialminister om spørgsmålet vedrørende invalidepensionisternes rejseforhold, men jeg kan ikke se — og det har jeg sagt tidligere i tinget på spørgsmål derom — at man uden videre kan overføre invalidepensionisterne til samme gruppe, som 65-billetterne omfatter. Det drejer sig her om en forretning for statsbanerne, medens der, hvis invalidepensionisterne tages med, bliver tale om en social foranstaltning. Der er ikke noget til hinder for, at man kan indføre sådanne regler; vi har jo regler, der gælder for soldater, hvor forsvarsministeriet betaler til statsbanerne, og vi har også på andre områder regler om billigrejser, hvor vi får betaling fra de pågældende institutioner. Derfor skal jeg erklære mig

rede til at optage en sådan forhandling, men det må være på en anden basis end den, der gælder for de såkaldte 65-billetter.

Jeg undrede mig noget over, at det ærede medlem hr. Storgaard og hans parti kan stemme for ændringerne i postloven, men indtager det modsatte standpunkt over for ændringerne i statsbaneloven. Det er i virkeligheden det samme, der gør sig gældende i begge lovforslag, nemlig at man må prøve at dække de meget store udgiftsstigninger både for postvæsenet og for statsbanerne som følge af lønforhøjelserne. Det ærede medlem hr. Storgaards parti har stemt for disse forhøjelser såvel for post- og telegrafvæsenets personale som for statsbanernes personale; derfor synes jeg ikke, der er megen logik i, at man ikke vil være med til at stemme for forslaget vedrørende statsbanerne.

Jeg forstår, at det, man væsentligst har noget imod, er, at måneds- og ugekortene skal forhøjes, men dér har jeg vist imødekommenhed, idet jeg er gået med til et nedslag i det oprindelige forslag for måneds-kortene. Derfor vil jeg altså gerne appellere til det ærede medlem og hans parti om, at de mellem anden og tredje behandling prøver på at få logikken i orden, så at vi kunne samles fuldkommen enige om begge lovforslagene her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i statsbaneloven.

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i postloven.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Arctic Mining Company A/S.

(Første behandling findes i tidenden sp. 686, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 45).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Dose: Ved denne andenbehandling af forslag til lov om Arctic Mining Company A/S skal jeg blot med nogle få ord anbefale at vedtage de ændringsforslag, som er stillet af ministeren og tiltrådt af hele udvalget eller dets flertal.

Under møderne i udvalget og samrådet med den højtærede Grønlandsminister er vi nået et stykke på vej, når vi ser på de bemærkninger, der af de ærede ordførere og af ministeren blev gjort ved første behandling af lovforslaget. Det vil imidlertid efter min mening være nødvendigt med et udvalgs møde mellem anden og tredje behandling for at drøfte endnu et par problemer.

Jeg slutter med at anbefale lovforslagets overgang til tredje behandling.

From: Venstres forslag om at ændre navnet fra engelsk til dansk er nu imødekommet, og ministerens bemyndigelse til at ændre i forholdet 50:50, hvad angår

aktiekapitalen, er præciseret derved, at der foreslås indføjet en bestemmelse om, at sagen skal forelægges for folketingets Grønlandsudvalg, forinden ændringer kan ske.

Jeg takker den højtærede minister for Grønland, fordi han har været til at snakke med, og jeg skal anbefale, at man stemmer for de af ministeren stillede og af hele udvalget eller dets flertal tiltrådte ændringsforslag, og at man stemmer imod de af det ærede medlem hr. Vivike stillede ændringsforslag.

Ninn-Hansen: Mit parti finder, at de ændringsforslag, der er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget eller et flertal i udvalget betyder en forbedring af lovforslaget, hvorfor vi anbefaler at stemme for dem. Jeg må derimod opfordre til at stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af mindretallet.

Aage Fogh: Jeg anbefaler at stemme for de af ministeren stillede og af udvalget eller dets flertal tiltrådte ændringsforslag og at stemme imod mindretallets ændringsforslag.

Vivike: Hvis jeg ikke kan få nogle mere afgørende ændringsforslag igennem, må vi jo gå ind for de ændringsforslag, som er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget eller dets flertal, og som går ud på, at ministeren, inden han tillader aktiemajoriteten at gå over på udenlandske hænder, skal forelægge sagen i folketingets Grønlandsudvalg.

Jeg har ikke noget at indvende imod, at navnet ændres til Arktisk Minekompagni A/S. Det er i og for sig ganske ligegyldigt; man kan jo sætte ølse for og ølse bag, pølsen beholder dog sin smag, og foretager vi ikke mere alvorlige ændringer i lovforslaget, ender det simpelt hen med, at dette mineselskab bliver et amerikansk foretagende. Det vil undgås, hvis de af mig stillede ændringsforslag bliver vedtaget.

Alt i alt går de ud på, at selskabet kun må udvinde molybdæn, og at ministeren ikke får beføjelse til at lade aktiemajoriteten overgå til udenlandsk kapital.

Jeg spørger mig selv: hvorfor forlanger den amerikanske trust forlods ret til at